

13. novembril 2017 esitatud hagi – TrekStor versus EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump)**(Kohtuasi T-746/17)**

(2018/C 032/48)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled***Hageja:* TrekStor Ltd (Hongkong, Hiina) (esindajad: advokaadid O. Spieker, M. Alber, A. Schönfleisch)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Beats Electronics LLC (Culver City, California, Ameerika Ühendriigid)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi omanik:* hageja*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärk „i.Beat jump“ – ELi kaubamärk nr 4 729 075*Menetlus EUIPOs:* kehtetuks tunnistamise menetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO neljanda apellatsioonikoja 12. septembri 2017. aasta otsus asjas R 2236/2016-4**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus niivõrd, kui võrd sellega rahuldatakse tühistamise taotleja esitatud tühistamismõue ja tunnistatakse kehtetuks hageja õigused seoses ELi kaubamärgiga nr 4 729 075;
- jätta tühistamise taotleja esitatud tühistamismõue rahuldamata;
- mõista kohtukulud ja hageja poolt Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) apellatsioonikoja menetluses kantud vältimatud kulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkti a rikkumine;
- määruse nr 2017/1001 artikli 18 lõike 1 punkti a rikkumine.

15. novembril 2017 esitatud hagi – UPF versus komisjon**(Kohtuasi T-747/17)**

(2018/C 032/49)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Union des Ports de France, lühendatult „UPF“ (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid C. Vannini ja E. Moraitou)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja põhjendab oma hagi, mille ta esitas Euroopa Komisjoni 27. juuli 2017. aasta otsuse C(2017) 5176 (final) Prantsusmaa antud riigiabi nr SA.38398 kohta (2016/C, ex 2015/E) (edaspidi „vaidlustatud otsus“) peale, viie väitega.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus õigusnormi, kui kvalifitseeris maksumeetme tervikuna riigiabiks, eirates nii Prantsusmaa sadamate tegevuse majandusliku laadi kriteeriumi. Hageja arvab selles küsimuses, et komisjon rikkus oma otsuses põhimõtteliselt õigusnormi, järeldades, et maksuvabastus Prantsusmaa sadamatele kujutab endast riigiabi ETLT artikli 107 lõike 1 tähenduses, täpsustamata, et abiks kvalifitseeritakse see meede ainult sadamate majandustegevuse puhul.
2. Teine väide, et komisjon rikkus õigusnormi, kui hindas, kas Prantsusmaa sadamate tegevus on majandustegevus. Hageja leiab, et komisjon rikkus õigusnormi ka sellega, kuidas ta analüüsis, kas Prantsusmaa sadamate tegevus on majandustegevus, ning seda kahes mõttes:
 - esiteks seepärast, et ta ei käsitlenud vaidlustatud otsuses üldse Prantsusmaa sadamate mõningaid tegevusalasid;
 - teiseks piirdus ta Prantsusmaa sadamate mitme muu tegevusala puhul sellega, et kordas üldpõhimõtteid, mis tulenevad Euroopa Liidu Kohtu praktikast sadamate infrastruktuuride riigi vahenditest rahastamise alal, tegemata järeldust, kas need tegevusalad kujutavad endast majandustegevust või mitte, kuigi tegemist on riigiabi eeskirjade kohaldamise kriteeriumiga.
3. Kolmas väide, et otsuses on rikutud õigusnormi ja see on ebapiisavalt põhjendatud konkurentsi moonutamise ja liikmesriikidevahelise kaubanduse kahjustamise tingimuste osas, sest komisjon leidis ekslikult, et kõnesolev maksuvabastus tekitab konkurentsimoonutusi ja avaldab mõju liikmesriikidevahelisele kaubandusele, mis puudutab Prantsusmaa sadamaid üldiselt ning konkreetsemalt saarte ja ülemereterritooriumide sadamaid. Hageja sõnul on vaidlustatud otsus ebapiisavalt põhjendatud, sest komisjon eeldas – oma seisukohta põhjendamata –, et need tingimused on käesoleval juhul täidetud.
4. Neljas väide, et olemasolevate riigiabikavade kontrollimise menetluse läbiviimisel on rikutud õigusnormi ning on rikutud ETLT artikli 108 lõikeid 1 ja 2 koostoimes proportsionaalsuse põhimõttega, sest esiteks pööras komisjon nõudega, et Prantsusmaa ametiasutused tõendaksid Prantsusmaa sadamate ettevõtte tulumaksust vabastamise süsteemi kokkusobivust siseturuga, tõendamiskoormise ümber ja tegutses nii, nagu oleks talle esitatud uue abikava heakskiitmise taotlus. Teiseks eiras komisjon sellega, et kohustas Prantsusmaa ametiasutusi nimetatud maksuvabastussüsteemi lihtsalt tühistama – tõendamata, et ükski selle meetme võimalik muudatus ei saa muuta seda liidu riigiabieeskirjadega kokkusobivaks –, ETLT artikli 108 lõikeid 1 ja 2, määruse nr 2015/1589 artiklit 2 ja proportsionaalsuse põhimõtet.
5. Viies väide, et on rikutud hea halduse põhimõtet, kuna komisjoni nõue kaotada maksuvabastussüsteem olukorras, kus ta lubab alles jätta abikavad sadamatele teistes liikmesriikides, ei võimalda tagada ausa konkurentsi tingimusi erinevate Euroopa sadamate vahel, vaid viib vastupidi uute konkurentsimoonutusteni, millega komisjon eirab otseselt talle usaldatud siseturu nõuetekohase toimimise järele valvamise ülesannet. Seega on ta rikkunud erapooletuse põhimõtet, mis käib hea halduse põhimõttega tingimata kaasas.

17. novembril 2017 esitatud hagi – Commune de Fessenheim jt versus komisjon

(Kohtuasi T-751/17)

(2018/C 032/50)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Commune de Fessenheim (Fessenheim, Prantsusmaa), Communauté de communes Pays Rhin-Brisach (Volgelsheim, Prantsusmaa), Conseil départemental du Haut-Rhin (Colmar, Prantsusmaa) ja Conseil régional Grand Est Alsace Champagne-Ardenne Lorraine (Strasbourg, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat G. de Rubercy)